NGOẠI NGỮ VỚI BẢN NGỮ

NHẬN THỨC CỦA GIẢNG VIÊN ĐẠI HỌC VỀ VIỆC SỬ DỤNG NGỮ LIỆU THỰC TRONG GIẢNG DẠY KĨ NĂNG NÓI TIẾNG ANH

TRẦN THỊ DUYÊN* - TRẦN LAN ANH - NGUYỄN MINH NGỌC*****

TÓM TẮT: Ngày nay, việc ứng dụng ngữ liệu trong dạy và học tiếng Anh như một ngoại ngữ được đánh giá cao. Nghiên cứu này tìm hiểu nhận thức của giảng viên bậc đại học Việt Nam về việc sử dụng ngữ liệu thực trong giảng dạy kĩ năng nói tại Trường Ngoại ngữ-Du lịch (thuộc Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội). Nghiên cứu dựa trên kết quả khảo sát đối với năm giảng viên tiếng Anh của trường này. Kết quả cho thấy các giảng viên giảng dạy tiếng Anh như một ngoại ngữ ở bậc đại học Việt Nam nhìn chung có thái độ tích cực về việc sử dụng ngữ liệu thực trong các lớp dạy kĩ năng nói. Kết quả của nghiên cứu cung cấp thông tin về nhận thức của giảng viên đại học về trình độ phù hợp để sử dụng; tiêu chí lựa chọn; các loại và nguồn ngữ liệu thực; lợi ích và thách thức của việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc dạy kĩ năng nói. Dựa trên kết quả và thảo luận, nghiên cứu cũng đưa ra một số đề xuất cho giảng viên để cải thiện việc sử dụng ngữ liệu thực.

TỪ KHÓA: nhận thức; giảng viên tiếng Anh bậc đại học; Trường Ngoại ngữ-Du lịch (thuộc Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội); ngữ liệu thực; kĩ năng nói.

NHẬN BÀI: 17/11/2022. BIÊN TẬP-CHỈNH SỬA-DUYỆT ĐĂNG: 15/02/2023

1. Đặt vấn đề

Tài liệu giảng dạy được coi là một yếu tố quan trong quá trình dạy và học (Tomlinson, 2012). Trong số các loại tài liệu khác nhau được sử dụng để dạy ngoại ngữ, ngữ liệu thực nhận được sự quan tâm lớn nhờ vào ảnh hưởng tích cực của nó (Tomlinson, 2012). Việc sử dụng ngữ liệu thực tạo điều kiện cho việc sử dụng ngôn ngữ hiệu quả trong các hoàn cảnh thích hợp cũng như tạo ra một môi trường học tập thúc đẩy cho học sinh (Guariento & Morley, 2001). Theo Mandasari (2017), một trong những vấn đề quan trọng ảnh hưởng trực tiếp đến việc sử dụng ngữ liệu thực là nhận thức của giảng viên. Việc sử dụng ngữ liệu thực một cách hiệu quả trong giảng dạy ngoại ngữ của giảng viên đóng một vai trò rất quan trọng. Nhận thức của giảng viên về ngữ liệu thực trong giảng dạy sẽ ảnh hưởng đến quyết định sử dụng trong thực tế. Tuy nhiên, chưa có nhiều nghiên cứu tìm hiểu về vai trò của giảng viên đại học, đặc biệt là nhận thức của họ về việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc giảng dạy kĩ năng nói. Do đó, nghiên cứu này được thực hiện nhằm tìm hiểu nhận thức về việc sử dụng ngữ liệu thực trong giảng dạy tiếng Anh của giảng viên đại học tại một trường đại học công lập Việt Nam: Trường Ngoại ngữ-Du lịch (thuộc Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội). Nghiên cứu nhằm trả lời cho câu hỏi sau: Giảng viên tiếng Anh ở bậc đại học Việt Nam có nhận thức như thế nào về việc sử dụng ngữ liệu thực trong giảng dạy kĩ năng nói tiếng Anh.

2. Cơ sở lí luận

2.1. Ngữ liệu thực

a) Định nghĩa ngữ liệu thực

Theo định nghĩa của Tomlinson (2012), ngữ liệu thực dựa vào tình huống thực tế được phát triển cho mục đích giao tiếp hơn là giảng dạy. Harmer (2007) cũng có cùng quan điểm với Tomlinson (2012) và Berardo (2006) lập luận rằng ngữ liệu thực được tạo ra bởi người bản ngữ trong giao tiếp thực tế. Có thể thấy, cả Harmer và Tomlinson đều nhấn mạnh vào yếu tố được người bản ngữ sử dụng. Tuy nhiên, với sự phổ biến của tiếng Anh hiện nay, Nault (2006) khẳng định, những người học tiếng Anh như một ngoại ngữ có thể tạo ra ngôn ngữ đáp ứng các yêu cầu của giao tiếp hiệu quả. Do đó, ngữ liệu thực không nhất thiết phải do người bản ngữ phát triển (Tran, 2017; Tomlinson, 2012).

b) Mức độ sử dụng ngữ liệu thực

* *TS; Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội; Email: tranthiduyen@haui.edu.vn*

** *Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội; Email: tranthilananh@dhcnhn.edu.vn*

*** *Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội; Email: nguyenminhngoc@dhcnhn.edu.vn*

Về mức độ phù hợp để sử dụng ngữ liệu thực, Kilickaya (2004) nhấn mạnh đến sinh viên ở trình độ trung cấp và cao cấp. Với quan điểm tương tự, trong một nghiên cứu định lượng về thái độ và niềm tin của giảng viên trung học Iran về việc sử dụng ngữ liệu thực, Akbari và Razavi (2015) cũng chia sẻ rằng, ngữ liệu thực chỉ có ích cho người học ở trình độ sau trung cấp. Ngược lại, những nghiên cứu khác cho rằng, ngữ liệu thực có thể được sử dụng cho sinh viên ở bất kì trình độ nào (Miller, 2003). Cũng theo Miller (2003), việc tiếp xúc với ngữ liệu thực khi bắt đầu học ngôn ngữ được chứng minh là hữu ích cho người học trong việc phát triển các chiến lược học tập.

c) Các loại và nguồn ngữ liệu thực

Theo Gebhard (2006), ngữ liệu thực có thể được chia thành tài liệu in, tài liệu hình ảnh và tài liệu nghe-nhìn. Oguz và Bahar (2008) bổ sung thêm một loại, đó là mẫu vật (realia). Tương tự, Ahmed (2017) đề cập rằng ngữ liệu thực được chia thành bốn loại cụ thể là âm thanh, nghe nhìn, tài liệu in và mẫu vật (realia).

Về nguồn ngữ liệu thực, theo Akbari và Razavi (2015) và Huda (2017), báo chí, TV, radio và Internet là những nguồn thông dụng. Bên cạnh đó, Belaid và Murray (2015) nhấn mạnh vai trò của Internet như một nguồn hữu ích và mạnh mẽ nhất. Tương tự, Karyuatry et.al (2020) nói rằng có vô số ngữ liệu thực từ Internet mà giảng viên có thể tận dụng để dạy kĩ năng nói.

d) Tiêu chuẩn lựa chọn ngữ liệu thực

Trong khi lựa chọn ngữ liệu thực, cần xem xét tính phù hợp, khả năng khai thác và mức độ khó của các tài liệu (Berardo, 2006). Tính phù hợp cho biết mức độ phù hợp của tài liệu với sở thích và nhu cầu của người học. Khả năng khai thác đề cập đến các văn bản có thể được sử dụng để nâng cao năng lực của người học. Hơn nữa, mức độ khó liên quan đến độ khó hoặc dễ về cấu trúc và từ vựng của một văn bản (Berardo, 2006). Dựa trên các tiêu chí được đặt ra bởi Berardo (2006), Field (2008) đưa ra một bộ nguyên tắc cụ thể để lựa chọn ngữ liệu thực trong việc dạy kĩ năng nói bao gồm mức độ phù hợp, hứng thú của chủ đề, sự phù hợp văn hóa, nhu cầu ngôn ngữ và khả năng khai thác. Belaid và Murray (2015) nghiên cứu về thái độ của giảng viên đại học Libya đối với việc sử dụng ngữ liệu thực. Kết quả cho thấy, trình độ và sự quan tâm của sinh viên, mức độ liên quan của ngữ liệu thực và mục tiêu môn học là rất quan trọng trong việc lựa chọn ngữ liệu thực.

e) Lợi ích và thách thức trong việc sử dụng ngữ liệu thực

Có thể nói, ngữ liệu thực giúp người học cải thiện kĩ năng nói (Mandasari, 2016; Akbari & Razavi, 2015). Trong một nghiên cứu về nhận thức của giảng viên trung học Indonesia về ngữ liệu thực trong các lớp học ngoại ngữ, Agustin và Wirza (2020) chỉ ra rằng, các giảng viên ủng hộ việc sử dụng ngữ liệu thực để giúp người học thực hành tiếng Anh trong cuộc sống thực, từ đó cải thiện năng lực giao tiếp của họ. Hơn nữa, Azri và Al-Rashdi (2014) trong nghiên cứu tìm hiểu hiệu quả của ngữ liệu thực trong giảng dạy cũng chỉ ra rằng, người học có động lực học tập nhờ vào ngữ liệu thực. Quan trọng hơn, việc sử dụng ngữ liệu thực cũng khuyến khích giảng viên tạo ra một phương pháp giảng dạy sáng tạo và hiệu quả hơn (Berardo, 2006).

Mặc dù ngữ liệu thực có lợi cho việc dạy và học ngoại ngữ, giảng viên vẫn còn gặp một số thách thức trong quá trình giảng dạy. Theo Akbari và Razavi (2015), việc sử dụng ngữ liệu thực dường như là một gánh nặng đối với giảng viên, vì việc chuẩn bị có thể mất thời gian. Belaid và Murray (2015) cho rằng, lượng thời gian lớn dành cho việc chuẩn bị khiến nhiều giảng viên không muốn sử dụng ngữ liệu thực trong các lớp học. Những thách thức khi sử dụng ngữ liệu thực cũng liên quan đến giáo trình. Cụ thể, sự quá tải về kiến thức ngôn ngữ được quy định trong chương trình giảng dạy làm cho việc sử dụng của các ngữ liệu thực không khả thi (Akbari & Razavi, 2015). Hơn nữa, do một số loại ngữ liệu thực được lấy từ Internet hoặc phát triển trên các nền tảng trực tuyến, nên nếu cơ sở vật chất hoặc kết nối Internet không đảm bảo sẽ ảnh hưởng đến quá trình giảng dạy (Yavani, 2017).

2.2. Kĩ năng nói

Kĩ năng nói bao gồm kiến thức liên quan đến phát âm, ngữ pháp và từ vựng, tương tác cũng như các quy tắc và chuẩn mực xã hội và văn hóa. Để giảng dạy kĩ năng nói, giảng viên cần có hiểu biết sâu sắc về những yếu tố liên quan đến năng lực nói và mối quan hệ giữa các yếu tố đó (Burns, 2019). Theo Burn (2019), năng lực nói bao gồm kiến thức về ngôn ngữ và diễn ngôn, kĩ năng nói cơ bản, cũng như các chiến lược giao tiếp và diễn ngôn. Kiến thức về ngôn ngữ và diễn ngôn bao gồm việc

thông thạo cách phát âm, ngữ pháp và từ vựng cũng như hiểu biết về diễn ngôn và thể loại. Kĩ năng nói cơ bản đề cập đến khả năng nói trôi chảy, khả năng đàm phán cũng như phát triển mạch ý. (Burns, 2019) cho rằng, chiến lược giao tiếp liên quan đến việc phát triển các chiến lược nhận thức, siêu nhận thức và tương tác. Các bài học nói cần tạo cơ hội để phát triển các yếu tố của năng lực nói. Để làm được điều đó, Harmer (2007) và Brown và Lee (2015) nhấn mạnh việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc tạo ra nhiều cơ hội cho người học sử dụng ngôn ngữ đích thực trong các ngữ cảnh có ý nghĩa.

2.3. Nhận thức của giảng viên về việc sử dụng ngữ liệu thực trong giảng dạy

Trong quá trình sử dụng ngữ liệu thực, giảng viên và nhận thức của giảng viên đóng một vai trò thiết yếu (Mandasari, 2017; Tomlinson, 2012). Trên thực tế, nếu giảng viên hiểu rõ về ngữ liệu thực, họ sẽ có xu hướng áp dụng vào việc giảng dạy. Mặt khác, nếu giảng viên có nhận thức tiêu cực về việc sử dụng ngữ liệu thực, họ sẽ ít có xu hướng sử dụng loại ngữ liệu này trong các lớp học của mình. Các nghiên cứu được thực hiện bởi Akbari và Razavi (2015) và Huda (2017) chỉ ra rằng, nhận thức của giảng viên về việc sử dụng ngữ liệu thực trong lớp học EFL chủ yếu liên quan đến nhận thức chung, mức độ sử dụng, tiêu chí lựa chọn, các loại và nguồn tài liệu đang sử dụng.

Trong những năm gần đây đã có một số nghiên cứu nhận thức của giảng viên về sử dụng ngữ liệu thực trong các lớp học ngoại ngữ. Akbari và Razavi (2015) đã tìm hiểu thái độ của giảng viên trung học về việc sử dụng ngữ liệu thực trong các lớp học tiếng Anh ở Iran. Belaid và Murray (2015) cũng thực hiện nghiên cứu tại các trường đại học công lập ở Libya về nhận thức của giảng viên đối với việc sử dụng ngữ liệu thực. Trên thực tế, các tài liệu hiện có cho thấy không có nghiên cứu nào cho đến nay trình bày một cách cụ thể về nhận thức của giảng viên trong việc sử dụng ngữ liệu thực vào giảng dạy một kĩ năng ngôn ngữ cụ thể. Trong bối cảnh Việt Nam, ở cấp đại học, có rất ít thông tin về cách giảng viên tiếng Anh nhìn nhận việc sử dụng ngữ liệu thực để giảng dạy kĩ năng nói tiếng Anh. Vì vậy, nghiên cứu này rất có ý nghĩa đối với giảng viên đại học giảng dạy tiếng Anh như một ngoại ngữ tại Việt Nam vì những phát hiện của nghiên cứu sẽ cung cấp những thông tin sâu rộng hơn việc sử dụng ngữ liệu thực cũng như đề xuất các nghiên cứu khác trong tương lai để để phát triển chương trình giảng dạy.

3. Phương pháp nghiên cứu

Nghiên cứu này sử dụng phương pháp nghiên cứu định tính để tìm hiểu nhận thức của giảng viên giảng dạy ngoại ngữ về việc sử dụng ngữ liệu thực trong dạy học kĩ năng nói tiếng Anh. Theo Dörnyei (2007), nghiên cứu định tính là phương pháp lí tưởng để có thu thập được thông tin sâu rộng và có giá trị về đối tượng được nghiên cứu.

3.1 Khách thể nghiên cứu

Nghiên cứu được thực hiện tại Trường Ngoại ngữ - Du lịch, trực thuộc Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội - một trường Đại học công lập ở Việt Nam với sự tham gia của 5 giảng viên Việt Nam giảng dạy ngoại ngữ hiện đang công tác tại trường. Trong nghiên cứu này, chúng tôi đã sử dụng phương pháp lấy mẫu thuận tiện và chọn một nhóm gồm 5 giảng viên làm việc tại Khoa Ngôn ngữ Anh tham gia vào nghiên cứu. Theo Creswell (2012), trong nghiên cứu định tính, người tham gia và địa điểm cần được lựa chọn có chủ đích để giúp nhà nghiên cứu hiểu vấn đề và câu hỏi nghiên cứu một cách tốt nhất. Những giảng viên tham gia vào nghiên cứu có độ tuổi từ 28 đến 40 có trình độ Thạc sĩ và đã tham gia giảng dạy ở đại học từ 6 đến 15 năm. Để đảm bảo quyền riêng tư của những người tham gia, bút danh được sử dụng trong suốt quá trình nghiên cứu. Vào thời điểm nghiên cứu được thực hiện, những giảng viên này đang giảng dạy học kì thứ hai của năm học. Chương trình học của Khoa Ngôn ngữ Anh cung cấp các khóa học tiếng Anh theo hình thức kết hợp, kéo dài 15 tuần cho 4 kĩ năng Nghe, Nói, Đọc, Viết.

3.2. Công cụ nghiên cứu

Trong nghiên cứu này, phỏng vấn bán cấu trúc là công cụ chính được sử dụng để thu thập dữ liệu bởi nó cho phép các nhà nghiên cứu thu được thông tin chuyên sâu và tạo ra dữ liệu định tính (Dörnyei, 2007). Những người tham gia được phỏng vấn riêng lẻ qua Zoom hoặc trực tiếp với mỗi cuộc phỏng vấn kéo dài khoảng 10 phút. Cuộc phỏng vấn bao gồm 9 câu hỏi được chỉnh sửa từ các cuộc phỏng vấn bán cấu trúc và bảng câu hỏi thực hiện bởi Huda (2017) và Akbari và Razavi (2015).

Các câu hỏi phỏng vấn khảo sát hiểu biết và nhận thức chung của giảng viên về việc sử dụng ngữ liệu thực trong dạy kĩ năng nói, mức độ sử dụng, các loại và nguồn ngữ liệu thực, tiêu chí lựa chọn, lợi ích của việc sử dụng ngữ liệu thực trong dạy nói cũng như những thách thức mà họ phải đối mặt sử dụng ngữ liệu thực.

3.3. Thu thập và phân tích dữ liệu

Các câu hỏi phỏng vấn được thực hiện thí điểm với một đồng nghiệp đang làm việc tại một trường đại học công lập ở Việt Nam để lấy ý kiến phản hồi. Sau quá trình hỏi thử, các câu hỏi phỏng vấn đã được một giảng viên tại Khoa Ngôn ngữ Anh chỉnh sửa và góp ý. Sau đó, các cuộc phỏng vấn được thực hiện riêng lẻ với từng người tham gia và được ghi lại để phân tích. Dữ liệu từ phần ghi âm được gửi cho những người tham gia phỏng vấn để xác nhận tính chính xác. Sau khi được kiểm tra, dữ liệu được sao chép và phân tích định tính, tuân theo quy trình phân tích theo chủ đề do Miles và Huberman (1994) và Murray (2009) đề xuất. Sau khi mã hóa toàn bộ dữ liệu, quá trình phân loại sẽ được thực hiện. Trong quá trình này, chúng tôi so sánh và đối chiếu các tập hợp dữ liệu được mã hóa và thu thập các mã tương tự hoặc có liên quan để tạo thành các danh mục.

4. Kết quả khảo sát và thảo luận

4.1. Kết quả khảo sát

(i) Nhận thức chung của giảng viên về ngữ liệu thực trong việc dạy kĩ năng nói

Đối với hiểu biết của giảng viên về ngữ liệu thực, cả 5 giảng viên đều đồng tình với các đặc điểm chính của ngữ liệu thực. Cụ thể, ngữ liệu thực đề cập đến các loại tài liệu cung cấp ngôn ngữ đời thực, không được sử dụng để giảng dạy. Hơn nữa, họ cũng cho rằng ngữ liệu thực không chỉ có thể được tạo ra bởi người bản ngữ mà còn cả những người không phải là người bản ngữ đang học và sử dụng tiếng Anh hàng ngày. Giảng viên 1A nói:

"Theo tôi, ngữ liệu thực là tài liệu được tạo ra với mục đích không phải để giảng dạy. (...) Bất kì tài liệu nào được lấy từ bối cảnh thế giới thực, đều có thể được gọi là ngữ liệu thực. (...). Đó có thể là những bản tin từ Internet hoặc bản tin TV, nhưng cũng có thể là những email, có thể được tạo ra bởi những người không phải người bản ngữ".

Giảng viên 2B chia sẻ:

"Tôi nghĩ rằng ngữ liệu thực có nguồn gốc từ cuộc sống thực. Ví dụ, đó có thể là một video từ YouTube, hoặc... một bài báo. (... ..) ngữ liệu thực không cần phải do người bản ngữ tạo ra.

Bên cạnh đó, nghiên cứu cũng cho thấy rằng tất cả những người tham gia đều bày tỏ nhận thức tích cực về việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc giảng dạy kĩ năng nói.

"Tôi tin rằng ngữ liệu thực có thể hỗ trợ một cách tích cực trong việc nâng cao hiệu quả dạy và học (....) Tiếp xúc với ngữ liệu thực cũng hấp dẫn học sinh của tôi". (Giảng viên 3C)

(ii) Trình độ phù hợp để sử dụng ngữ liệu thực trong việc dạy kĩ năng nói

Các giảng viên có quan điểm khá giống nhau về cấp độ mà ngữ liệu thực nên được sử dụng. Ba giảng viên (2B, 3C, 5E) ủng hộ việc sử dụng ngữ liệu thực cho học sinh trình độ trung cấp trở lên trong khi số còn lại (giảng viên 1A và 4D) tin tưởng vào việc sử dụng ngữ liệu thực cho tất cả các cấp độ.

Giảng viên 2B: *"Tôi nghĩ chỉ những học viên trình đô trung cấp và cao cấp mới có thể học từ ngữ liệu thực. Ngữ liệu thực chứa những từ khó và trừu tượng. Tôi nghĩ để hiểu ngữ liệu thực, học sinh cần có vốn từ phong phú".*

(iii) Tiêu chí chọn ngữ liệu thực trong các lớp học nói

Dữ liệu từ cuộc phỏng vấn cho thấy hầu hết tất cả các giảng viên đều đề cập đến các tiêu chí liên quan đến độ khó về mặt ngôn ngữ của tài liệu, mục tiêu khóa học và trình độ của học sinh. Giảng viên 1A nói:

"Tôi cũng dựa trên mục tiêu môn học và trình độ của người học vì tôi có thể lựa chọn ngữ liệu phù hợp nhất cho bài học của mình.

Các giảng viên khác cũng đề cập đến nhu cầu và sở thích của học sinh như một tiêu chí quan trọng trong việc chọn ngữ liệu thực phù hợp cho các lớp học nói. Giảng viên 2B giải thích:

"Tôi sẽ cân nhắc nhu cầu và sở thích của học sinh để chọn ngữ liệu thực phù hợp. (...) Nếu học sinh yêu thích phim, tôi sẽ chọn phim và khai thác nó để giảng dạy".

(iv) Các loại ngữ liệu và nguồn ngữ liệu thực được sử dụng để dạy kĩ năng nói

Cả ba loại ngữ liệu thực đều là lựa chọn thường xuyên của các giảng viên đại học cho các bài dạy nói của họ.

"Tôi chọn ngữ liệu âm thanh và video từ Internet như bản tin thời tiết, chương trình truyền hình,... vì sinh viên của tôi có thể học kĩ năng phát âm và diễn đạt từ diễn giả.... "Tôi cũng sử dụng các tài liệu in như báo, tạp chí để dạy từ vựng mới". (Giảng viên 1A)

Liên quan đến các nguồn mà giảng viên sử dụng để có được ngữ liệu đầu vào xác thực, tất cả những người tham gia đều lựa chọn sử dụng Internet làm nguồn chính. Giảng viên 3C nói:

"Tôi thường tìm thấy ngữ liệu thực trên Internet.... nó rất hữu ích và tiện lợi. (....) Tôi chọn video chủ yếu từ YouTube".

(v) Lợi ích và thách thức của việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc dạy kĩ năng nói

Trong phân tích câu trả lời của giảng viên, tất cả những người được phỏng vấn đều nhận thấy rõ ràng nhược điểm của việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc dạy kĩ năng nói. Giảng viên 1A giải thích:

"Tiếp xúc với ngữ liệu thực, học sinh của tôi có thể học được rất nhiều điều liên quan đến cách phát âm, ngữ điệu và trọng âm. (...) Ngoài ra người học còn biết cách duy trì cuộc trò chuyện, yêu cầu giải thích hoặc đưa ra phản hồi. Vì vậy, tất cả các kĩ năng mềm này đều có nhiều ngữ liệu thực".

Giảng viên 3C cũng nhận định rằng:

"Việc dạy nói cũng liên quan đến các yếu tố văn hóa. Sử dụng ngữ liệu thực giúp sinh viên nhận ra sự khác biệt giữa bối cảnh trong lớp và bối cảnh ngoài đời thực.

Một lợi ích khác mà ngữ liệu thực mang lại là động lực trong học tập.

"Động lực thực sự quan trọng trong việc học ngôn ngữ. (....). Thông qua ngữ liệu thực, sinh viên có thể tiếp xúc với các bối cảnh thực tế". (Giảng viên 4D)

Những người tham gia cũng thừa nhận rằng ngữ liệu thực có thể mang lại cho họ sự linh hoạt trong việc điều chỉnh nội dung cho phù hợp với mục tiêu học tập và nâng cao tính sáng tạo trong việc lập kế hoạch bài học.

4.2. Thảo luận

Khi được hỏi về định nghĩa của ngữ liệu thực, cả 5 giảng viên đều nhất trí về các đặc điểm chính của ngữ liệu thực đó là những tài liệu được phát triển dựa vào những tình huống thực tế và có thể được tạo ra bởi những người không phải người bản ngữ. Kết quả này trái ngược so với các nghiên cứu được thực hiện bởi Belaid và Murray (2015) và Akbari và Razavi (2016), trong đó giảng viên cho rằng ngữ liệu thực được tạo ra bởi người bản ngữ. Tuy nhiên, trong bối cảnh toàn cầu hóa, ngữ liệu thực không chỉ đề cập đến các tài liệu do người bản ngữ tạo ra mà còn từ những người đang học và sử dụng ngôn ngữ tiếng Anh hàng ngày (Tran, 2017). Bên cạnh đó, kết quả của nghiên cứu cũng cho thấy, hầu hết người tham gia đều thể hiện nhận thức tích cực về việc sử dụng ngữ liệu thực trong giảng dạy nói chung và giảng dạy kĩ năng nói tiếng Anh nói riêng. Kết quả này phù hợp với các nghiên cứu được thực hiện bởi Huda (2017) và Belaid và Murray (2015).

Về trình độ phù hợp để sử dụng ngữ liệu thực, đa số người tham gia đã chọn trình độ trung cấp và cao cấp. Điều này khẳng định lại kết quả các nghiên cứu được thực hiện bởi Kilickaya (2004), Akbari và Razavi (2015), và Huda (2017). Trong khi đó, một số giảng viên tin rằng, ngữ liệu thực có thể được sử dụng cho học sinh ở mọi cấp độ, ngay cả người mới bắt đầu. Phát hiện này phù hợp với những gì Miller (2003) đã đưa ra. Trên thực tế, giảng viên cần hết sức lưu ý đến tính phù hợp của tài liệu với trình độ của người học để đảm bảo rằng tài liệu được lựa chọn phù hợp với khả năng ngôn ngữ của học sinh.

Về các loại ngữ liệu thực mà giảng viên sử dụng, kết quả cho thấy rằng, giảng viên lựa chọn tài liệu trực quan, nghe-nhìn và in ấn. Kết quả này phù hợp với nghiên cứu của Macwan (2015), Karyuatry et al. (2020) và Ahmed (2017). Trên thực tế, việc sử dụng phương tiện hình ảnh hoặc nghe nhìn với nội dung chân thực có thể cung cấp cái nhìn sâu sắc về ngôn ngữ và tình huống trong thực tế, từ đó tạo động lực cho sinh viên (Macwan, 2015). Hơn nữa, theo Ahmed (2017), vì kĩ năng nghe

và nói luôn đi đôi với nhau, nên các tài liệu nghe-nhìn sẽ gián tiếp cung cấp cho người học kiến thức về cách sử dụng ngôn ngữ trong thực tế.

Về các nguồn để khai thác ngữ liệu thực, các giảng viên tham gia lựa chọn Internet làm nguồn chính. Phát hiện này phù hợp với các nghiên cứu của Akbari và Razavi (2015), Belaid và Murray (2015), và Karyuatry et.al (2020), trong đó các giảng viên tham gia cũng nêu rõ vai trò của Internet như một nguồn tài liệu hữu ích.

Liên quan đến các tiêu chí trong việc lựa chọn ngữ liệu thực, kết quả của nghiên cứu trùng khớp với những gì Field (2008), Akbari và Razavi (2015), và Huda (2017) đã chỉ ra. Có thể thấy rõ, nghiên cứu này được thực hiện tại một trường đại học công lập tại Việt Nam, do đó các yếu tố liên quan đến mục tiêu của khóa học chắc chắn nhận được sự quan tâm rất lớn của những người tham gia. Trên thực tế, giảng viên làm việc tại các cơ sở công lập ở Việt Nam thường phải tuân theo chương trình giảng dạy bắt buộc, do đó việc sử dụng bất kì tài liệu nào khác ngoài sách giáo khoa cần được cân nhắc kĩ lưỡng. Bên cạnh đó, trình độ người học, độ khó của ngữ liệu và sở thích của sinh viên cũng là những yếu tố chính để lựa chọn tài liệu. Trên thực tế, nếu các tài liệu được chọn chứa từ vựng và ngữ pháp phức tạp, người học có thể cảm thấy chán nản. Hơn nữa, giảng viên cũng cần xem xét nhu cầu và sở thích của học sinh khi chọn tài liệu cho các lớp học vì học sinh là những người sử dụng tài liệu và hưởng lợi nhiều nhất từ những tài liệu này (Huda, 2017).

Có thể thấy, các giảng viên trong nghiên cứu này đã thừa nhận những lợi ích của việc sử dụng ngữ liệu thực tế trong việc phát triển năng lực nói, động lực và sự sáng tạo của giảng viên trong việc lập kế hoạch bài học. Các phát hiện của nghiên cứu phù hợp với các nghiên cứu của Al Darwish (2014); Belaid & Murray (2015); Macwan (2015); Mandasari (2016); Akbari & Razavi (2015); Huda (2017); Agustin & Wirza (2020). Đối với sinh viên đại học, việc tiếp xúc với bối cảnh thực tế là rất quan trọng khi họ thấy được mối liên hệ trực tiếp giữa những gì họ đang học và những gì đang xảy ra trong thế giới thực. Việc sử dụng ngữ liệu thực tế trong giảng dạy kĩ năng nói rõ ràng không chỉ nâng cao trình độ của người học mà còn phát triển các yếu tố phi ngôn ngữ khác được coi là cần thiết để học ngoại ngữ thành công. Tuy nhiên, do ngữ liệu thực được lấy từ bối cảnh thực tế nên không thể hoàn toàn phù hợp với một bối cảnh dạy và học cụ thể (Belaid & Murray, 2015). Điều này thúc đẩy các giảng viên nỗ lực hơn nữa trong việc cải tiến tài liệu giảng dạy cũng như áp dụng các phương pháp tiếp cận sáng tạo trong việc soạn bài giảng và giảng dạy, nhằm phát triển năng lực nói tiếng Anh của người học.

Những phát hiện liên quan đến những thách thức trong việc sử dụng ngữ liệu thực tế để dạy kĩ năng nói cũng phù hợp với nghiên cứu của Yavani, (2017), Belaid và Murray (2015), và Akbari và Razavi (2015). Nhìn chung, bên cạnh khối lượng giảng dạy và đánh giá, giảng viên đại học còn tham gia các hoạt động phát triển chuyên môn, do đó họ thường gặp tình trạng thiếu thời gian (Belaid & Murray, 2015). Trong khi đó, để sử dụng thành công ngữ liệu thực trong giảng dạy, giảng viên phải dành rất nhiều thời gian để tìm kiếm và điều chỉnh các tài liệu tương đương với trình độ và mục tiêu khóa học của học viên. Điều này dẫn đến một số giảng viên chủ yếu dựa vào giáo trình có sẵn mà bỏ qua việc sử dụng ngữ liệu thực. Hơn nữa, giảng viên tại các trường công lập được yêu cầu tuân thủ chương trình giảng dạy bắt buộc trong việc thiết kế các bài học (Belaid & Murray, 2015). Do đó, nếu giảng viên cố gắng điều chỉnh tài liệu dạy học ngoài sách giáo khoa quy định sẽ ảnh hưởng tới tiến độ của khóa học. Thái độ của người học cũng là một yếu tố quan trọng trong việc sử dụng thành công ngữ liệu thực. Trên thực tế, nếu sinh viên có thái độ học tập tích cực và sẵn sàng chấp nhận phương pháp học tập và giảng dạy mới, thì việc sử dụng ngữ liệu thực tế sẽ được tạo điều kiện thuận lợi.

5. Kết luận và kiến nghị

Nghiên cứu này tìm hiểu nhận thức của giảng viên đại học giảng dạy ngoại ngữ tại Việt Nam về việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc giảng dạy kĩ năng nói tại Trường Ngoại ngữ-Du lịch (thuộc Trường Đại học Công nghiệp Hà Nội). Nhìn chung, các giảng viên có nhận thức tích cực và ủng hộ việc sử dụng ngữ liệu thực trong các lớp học kĩ năng nói. Các giảng viên đề cập đến việc sử dụng ngữ liệu thực cho các trình độ khác nhau, nhưng phần lớn là cho trình độ trung cấp và cao cấp. Bên cạnh đó, tất cả cá giảng viên tham gia đều thể hiện ý kiến tích cực về việc sử dụng tài liệu trực quan, in ấn, nghe-nhìn và coi Internet là nguồn tài liệu quan trọng nhất. Khi chọn ngữ liệu thực, mục tiêu khóa

học, độ khó của văn bản, trình độ, nhu cầu và sở thích của người học là những yếu tố mà giảng viên cần quan tâm. Hơn nữa, những người tham gia cũng thừa nhận lợi ích của việc sử dụng ngữ liệu thực trong việc phát triển năng lực nói của học sinh, động lực và nâng cao khả năng sáng tạo của giảng viên trong việc chuẩn bị bài giảng. Tuy nhiên, giảng viên cũng nhận thấy một số thách thức liên quan tới thời gian chuẩn bị, sự hạn chế về giáo trình, cơ sở vật chất và thái độ của người học.

Dựa trên kết quả của nghiên cứu, trước tiên, để phát huy ưu điểm của ngữ liệu thực, giảng viên nên hiểu rõ định nghĩa, mục đích và bối cảnh sử dụng. Vì ngữ liệu thực không được thiết kế để giảng dạy, giảng viên nên lựa chọn các ngữ liệu thực phù hợp và có sự điều chỉnh để phù hợp với trình độ cũng như nhu cầu và sở thích của người học. Quan trọng hơn, giảng viên cũng nên làm cho học sinh cảm thấy thoải mái với ngữ liệu thực bằng việc hỗ trợ ví dụ như giải thích các thuật ngữ trừu tượng, các cấu trúc không quen thuộc hoặc cung cấp thông tin về văn hóa. Bên cạnh đó, để đưa ngữ liệu thực vào giảng dạy thành công, các cơ sở giáo dục cũng cần cải thiện cơ sở vật chất. Các trường đại học cần được trang bị Internet tốc độ cao, máy chiếu và các thiết bị công nghệ khác để tạo điều kiện cho giảng viên sử dụng ngữ liệu thực tế một cách hiệu quả.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Agustin, A., & Wirza, Y. (2020), Indonesian teachers' perspective towards the use of authentic materials on student's communicative competence in EFL classroom. *Proceedings of the 2020 4th International Symposium on Computer Science and Intelligent Control, USA*, 1-5. https://doi.org/10.1145/3440084.3441215
2. Ahmed, S. (2017), Authentic ELT Materials in the Language Classroom: An Overview. *Journal of Applied Linguistics and Language Research, 4*(2), 181-202.
3. Akbari, O., & Razavi, A. (2015), Using authentic materials in the foreign language classrooms: Teachers' perspectives in EFL classes. *International Journal of Research Studies in Education, 4*(5). http://dx.doi.org/10.5861/ijrse.2015.1189.
4. Belaid, A.M., & Murray, L. (2015), Using authentic materials in the foreign language classrooms: Teacher attitudes and perceptions in Libyan universities. *International Journal of Learning & Development, 5*(3), 25-37. http://dx.doi.org/10.5296/ijld. v5i3.8218.
5. Burkart, G.S. (1998), Spoken Language: What it is and how to teach it. Center for Applied Linguistics.
6. Burns, A. (2019), Concepts for Teaching Speaking in the English Language Classroom. *Language Education and Acquisition Research Network Journal, 12*(1), 1-11.
7. Dörnyei, Z. (2007), *Research methods in Applied Linguistics*. Oxford University Press.
8. Field, J. (2008), *Listening in the language classroom*. Cambridge University Press.
9. Gebhard, J. G. (2006), *Teaching English as foreign language or second language: A teacher self-development & methodology guide*. University of Michigan Press.
10. Guariento, W., & Morley, J. (2001), Text and task authenticity in the EFL classroom. *ELT Journal, 55(*4), 347-353. http://dx.doi.org/10.1093/elt/55.4.347
11. Harmer, J. (2007), *The practice of English language teaching* (4th Ed.). Pearson Longman.
12. Huda, M. (2017), The use of authentic materials in teaching English: Indonesia teachers' perspective in EFL classes. *International Journal of Social Science. 3*(2), 1907- 1927. https://dx.doi.org/10.20319/pijss.2017.32.19071927.
13. Johnson, B., & Christensen, L. (2004), *Educational research: Quantitative, qualitative, and mixed methods*. SAGE Publication.
14. Karyuatry, L., Nurkamto, J., & Rochsantiningsih, D. (2020), Authentic materials for freshmen students: A case of speaking class in a private university. *International Online Journal of Education and Teaching (IOJET), 7*(2), 553-565. http://iojet.org/index.php/IOJET/article/view/789.
15. Kilickaya, F. (2004), Authentic materials and cultural content in EFL classrooms. *The Internet TESL Journal,* 10(7).

16. Macwan, H. J. (2015), Using visual aids as authentic material in ESL classrooms. *Research Journal of English Language and Literature* (*RJELAL), 3(1)*, 91-96.
17. Mandasari, B. (2016), An Analysis of Teachers' Beliefs toward Authentic Materials in Teaching Listening. *TEKNOSASTIK, 14*(1), 19-25. http://dx.doi.org/10.33365/ts.v14i1.82.
18. Mandasari, B. (2017), Factors influencing teachers' beliefs on the use of authentic materials to teach listening. *English Education Journal of English Teaching and Research 2*(1), 21-29. http://dx.doi.org/10.29407/jetar.v2i1.727
19. Miles, M. B., & Huberman, M. (1994), *Qualitative data analysis: An expanded source book.* Sage.
20. Nault, D. (2006), Going global: rethinking culture teaching in ELT contexts. *Language, Culture and Curriculum, 19*(3), 314-328.
21. Tomlinson, B. (2012), Materials development for language learning and teaching. *Language Teaching, 45*(2), 143-179.
22. Tran, T.V. (2017), Authentic materials in teaching English a reconsideration of existing definitions. *SEAMEO 8th International Conference on TESOL: ELT in the 21st Century: Challenges & Opportunities.* Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/323387650_Vu_Tran_Thanh_Authentic_Materials_in_Teaching_English_a_Reconsideration_of_Existing_Definitions
23. Yavani, Z. (2017), Authentic materials: teachers' perception and why it matters. *ELT-Echo, 2*(1), 26-36. http://dx.doi.org/10.24235/eltecho. v2i1.1591.

Vietnamese tertiary EFL teachers' perceptions of the use of authentic materials in teaching English speaking skills

Abstract: The idea of using authentic materials (AMs) in teaching languages is widely supported in the EFL teaching and learning context. This study attempted to investigate Vietnamese tertiary EFL teachers' perception regarding the use of AMs in teaching speaking skills at School of Languages and Tourism, Hanoi University of Industry. Five teachers of English, currently working at this school, participated in this qualitative research. The data were collected through semi-structured interviews, then transcribed and analyzed thematically. The results indicated that Vietnamese tertiary EFL teachers generally have positive perceptions of presenting AMs in speaking classes. The findings also revealed information about tertiary teachers' perceptions of the proficiency level for using AMs; criteria in AMs selection; types and sources of AMs; benefits and challenges of using AMs in teaching speaking skills. Based on the results and discussion, the study put forward some recommendations for EFL teachers to improve their application of AMs.

Key words: perceptions; tertiary EFL teachers; School of Languages and Tourism (Hanoi University of Industry); authentic materials; speaking skills.